

نقش قانون در فوتبال

حسین قراگزلو

E-mail: Gharagozlou@yahoo.com

ادامه دهد دیگری جانشین او شود ولی این قبولی مورد دال بر آن نبود که تصمیم یاد شده در ردیف بندهای قانونی در آید بلکه مورد بین المللی برای قانونی کردن آن به بهانه آزمایش آنرا برای مسابقات جام جهانی معلق نگاهداشت. در عین حال فدراسیون های ملی را مجاز دانست تا در صورت دلخواه و لزوم به چنین کاری اقدام کنند. برای دیدارهای دوستانه توصیه شد چنانچه دو تیم با یکدیگر موافقت کنند و فدراسیونهای متبوعه موافقت کرده باشند موضوع تعویض بازیکنان آسیب دیده دیگری به هر علت نمی توانست از میدان بیرون فرستاده شود جاننشینی برای او وارد بازی شود. بعد از آنکه تیم ملی برزیل در جام جهانی ۱۹۶۶ به خاطر آسیب دیدگی دو بازیکن از جمله بهترین بازیکن جهان (په له) با شکست روبرو شد و تیم های دیگر نیز در جریان سه جام جهانی ۱۹۵۴، ۱۹۵۸، ۱۹۶۲، به همین سرنوشت دچار شدند تعویض بازیکن آسیب دیده در مسابقات جام جهانی ۱۹۷۰ مجاز شمرده شد. در ضمن اگر دروازه بانی آسیب می دید یکی از بازیکنان میدان می توانست جای او را بگیرد نه دروازه بانی دیگر. نخستین بازیکنی که بنا بر اجرای این قانون در مسابقات جام جهانی تعویض شد از او رو گونه بود به نام «پدروروشا» که در دقیقه دوازده از نیمه نخست آسیب دیده جای خود را به «کورتز» سپرد.

قانون چهارم - لباس بازیکنان

این تنها قانونی است که از دوره حاکمیت قانون قدیم برجای مانده است و در ردیف مقررات بازی های بریتانیا رعایت می شد از جمله در قانون کمبریج و شیفیلد، بر اساس این قانون بازیکن نمی تواند هیچ چیزی بر تن داشته باشد که در برخوردها موجب آزار و صدمه دیگری شود تنها موردی که بعدها در این قانون تغییر کرده اصلاح شد موضوع کفش و «استوک» با برآمدگی های کف کفش بود که درازا و قطر آن معین شد.

قانون پنجم - داوری

مقدمات قانون داوری گرچه ساده بود ولی به هر حال از سال ۱۸۹۰ پدیدار گشت. پیش از آن تنها قانونی که بصورت نانوشته رعایت می شد همان رسم «کالچو» بود که مقرر می داشت داور باید فردی نجیب زاده محترم و مشخص باشد.

این تعریف خود بخود به مقام داور علوی می بخشید که بازیکنان را وادار کند تا نسبت به تصمیمات او احترام نموده از آن تمکین کنند. تا پیش از سال ۱۸۹۰ تنها مشخصه داور در زمینه های دیگر استفاده از سوت بود که در انگلستان معمول گشت و سوتی را که در دست مأموران پلیس بود به دست داور سپردند.

به هر حال همین سوت نشان آن بود که داور صاحب قدرتی شد و صدای سوت او مانند صدای سوت مأمور پلیس هشدار دهنده است و در خور اطاعت. چون موضوع داور در سال ۱۸۹۰ مطرح شد ولو به سادگی تمام از آن ذکر به میان آمد داور را حاکم بر بازی اعلام کرد.

دنباله مطلب در صفحه ۴۲

دادن نبود و گل زنی نمی شد. هر تیم سعی داشت توپ را حفظ کند و آنرا به حریف ندهد. بازیکنان این کار را در نهایت ادب و احترام انجام می دادند. بازیکنانی که موی حریف را لمس می کردند به عنوان تنبیه از زمین اخراج می شدند. از زمانی که فوتبال از رگبی جدا شد (دهه ۶۰ سده نوزده) شمار بازیکنان روی رقم یازده و ۱۲ و ۱۵ در فوتبال بود ولی تمایل به رقم یازده قوت داشت. امروزه رگبی در دو رشته ۱۵ و سیزده نفر جریان دارد ولی گسترش جهانی نیافته است و حتی در انگلستان که پایگاه اصلی به شمار می رود قابل مقایسه با فوتبال نیست گسترش فوتبال چنان بود و با چنان سرعتی پیش می رفت که جامعه رگبی بریتانیا را متوحش ساخت. با پیدایش فوتبال کنونی در کالج ها خود بخود این مؤسسات آموزشی بر آن شدند تا فوتبال را یکی از دو درس اجباری دانش آموزان قرار دهند که درس دیگر آن «رگبی» بود. بنا بر این رسم هر دانش آموزی بایستی یکی از این دو رشته را به صورت اجباری فرا گیرد و از میان رشته های دیگر ورزشی چون دو میدانی، ژیمناستیک، شنا، قایق رانی، گلف، کریکت و پاره ای دیگر یکی را به اختیار برگزیند. این روال ادامه داشت و حتی فرزندان خانواده سلطنتی ناچار بودند در دو رشته رگبی و فوتبال شرکت کنند و هر دو را به صورت اجباری تعقیب نمایند. چون پرنس چارلز این قاعده را رعایت نکرده و تنها فوتبال را پذیرفت جنجال در گرفت و طرفداران رگبی به این پذیرش اعتراض نمودند. زیرا گمان می کردند که این تخلف است و جوانان را از رگبی دور و به سوی فوتبال گسیل می دارد. ولی واقعیت این بود که فوتبال بدون این مسئله نیز فرسنگها از رگبی فاصله گرفته بود. یازده بازیکن فوتبال بر اساس قواعد می بایستی توپ را در حین بازی با دست لمس نکنند و این قاعده عمومیت داشته حتی دروازه بان نیز برای مهار توپ از دست استفاده نمی کرد ولی در سال ۱۸۷۱ قانون استفاده از دست را برای دروازه بان وضع کردند. با وجودی که مدت ها می گذشت و تیم ها با یازده بازیکن وارد مسابقه می شدند. این شمار هنوز به صورت قانون در نیامده بود ولی اجرا می شد تا اینکه سرانجام در سال ۱۸۹۹ این موضوع به صورت قانون درآمد و مورد بین المللی به تصویب آن گردن نهاد در آن روزگار دو قانون بر فوتبال حاکم بود یکی قانون کامبریج و دیگر قانون شیفیلد. تأسیس مورد بین المللی از تلفیق دو قانون یاد شده اقدام به تصویب و نشر قانون واحد برای هر چهار کشور انگلستان، اسکاتلند، ویلز و ایرلند شمالی کرد ولی ۱۷ قانون آن به ترتیبی بود که امروزه شناخته می شود. این وضع سالها ادامه داشت تا اینکه «هانری دولونای» دبیر کل فدراسیون فوتبال فرانسه به نمایندگی از سوی فیفا به عضویت مورد بین المللی در آمد و هفده قانون را بصورت

قانون دوم - توپ بازی

توپ بازی از آغاز پیدایش «کروی» یا نزدیک به آن بوده است حجم آن گاه در سده های دور گذشته چند برابر بزرگتر یا چند درجه کوچکتر بوده است کوچکترین توپی که در افسانه های یاد شده مربوط به یونان باستان به اندازه ای اندکی بزرگتر از توپ تیس امروزی بوده است و بزرگترین توپ مربوط به روم باستان نوشته شده است حجم و سنگینی یاد شده، اندکی بزرگتر از توپ هایی که برای تمرین و پرورش بدنی هنوز به کار می رود «مدسین بال» خوانده می شود، نزدیکترین توپ قدیم را نسبت به توپ امروزی در چین و مصر ساخته اند که توپ مصری نزدیکتر از توپ چینی نسبت به توپ امروزی برآورده شده است هر دو توپ کروی و چرمین بوده از موی اسب یا پشم حیوانات پر می شده است. در انگلستان نخستین توپی که مورد بازی قرار گرفت نسبت به توپ امروزی کروی و چرمین بوده. در سال ۱۹۰۰ وزن توپ برای بازیهای بین المللی حداقل ۳۶۸ گرم و حداکثر ۴۲۵ گرم تعیین شد. در سال ۱۹۲۷ وزن توپ برای بازیهای بین المللی حداقل ۳۹۶ گرم و حداکثر ۴۵۳ گرم مقرر شد امروزه مقرر است که توپ از چرم یا ماده ای دیگر باشد با خواص مشابه که در همه حال از برخورد با بخشی از بدن بازیکن صدمه ای وارد نکند توپ باید میان تپی بود از هوای فشرده پر شده باشد. هیچ چیزی در ساخت آن به کار نرفته باشد که در برخورد آن با انسان بیم خطر رود. توپ باید به صورت کروی کامل بوده باشد. محیط آن حداکثر ۷۱ سانتیمتر و حداقل ۶۸ سانتیمتر باشد وزن آن در آغاز بازی ۴۵۳ گرم و حداکثر ۳۹۶ گرم در حداقل فشار هوای درون آن باید به اندازه یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در سطح دریا باشد. توپ بازی تنها با اجازه داور ممکن است تعویض شود، برای پرهیز از صرف وقت جهت تعویض توپ باید پیش از هر مسابقه تعدادی توپ که از هر لحاظ برابر مقررات بوده و حداقل شش عدد توپ کنار زمین قرار گیرد حالت «استاندارد» داشته باشد برگزیده و در اختیار قرار گرفته شود.

قانون سوم - شمار بازیکن

برای نخستین بار در قرون قدیم شمار بازیکنان یک تیم در ژاپن تعیین شده بر بخش پیش از تاریخ نگاه کنید. در عهد تاریخی این ایتالیا و «کالچو» بود که شمار بازیکنان یک تیم را معلوم کرد. برابر قانون کالچو هر تیم با ۱۷ بازیکن وارد میدان می شد این ۱۷ بازیکن در چهار خط زمین خودی را اشغال می کردند: ۵ نفر در خط حمله، چهار نفر در خط پشتیبان خط حمله ۳ بازیکن پشتیبان خط دوم و کمک به خط دفاع و خط دفاع نیز مرکب از ۵ بازیکن بود. یادآور می شود که در سده پانزده میلادی، در ژاپن مسابقه را با دو تیم ۸ نفره انجام می دادند که در آن هدفی جز پاس

Manuel Dish Net

Experience the Difference

همگام با تکنولوژی برتر HD Receiver

تصویر واقعی و زنده را در رسیورهای Hi Definition مشاهده نمائید

با بیش از ۱۲ سال تجارب مشترک ایران و آمریکا

❖ شبکه جدید و جذاب «الجزیره» به زبان انگلیسی

❖ ۲۵ شبکه تلویزیونی ایرانی به زبان فارسی (I.R.N.N., I.R.I.B.)

❖ ۲ شبکه اینترنشنال طپش و طپش ۲ (TAPESH TV & TAPESH 2)

❖ ۲۵ شبکه تلویزیونی مسیحی به زبان انگلیسی

❖ ۳ شبکه تلویزیونی افغان

نصب دیش و سیستم گیرنده کمتر از ۲۴ ساعت از زمان سفارش

تنظیم دیش و وارد کردن «برنامه» (Up-date, Up-grade, Full service) کمتر از ۸ ساعت از زمان سفارش

بدون تعطیلی

۷ روز هفته

manueldishnet@yahoo.com

(408) 449-9025 ❖ (415) 760-9390 ❖ (925) 580-6414